DOMSTOLENS DOM
AF 15. JULI 1964[1]

J. G. van der Veen, enke efter J. Kalsbeek mod Bestuur der Sociale Verzekeringsbank, og ni andre sager (Anmodning om præjudiciel afgørelse)

Sag 100/63

Processprog: Nederlandsk

Angående:

Anmodning i henhold til EØF-traktatens artikel 177 om fortolkning af visse bestemmelser i EØF-Rådets forordning nr. 3 om vandrende arbejdstageres sociale sikring (JO af 16. 12. 1958, s. 561 f; findes ikke på dansk) forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol af den fungerende præsident for Centrale Raad van Beroep, der er øverste retsinstans for sager vedrørende socialsikring, ved kendelse af 30. oktober 1963.

Domskonklusion:

1. Udtrykket »lovgivning« i artikel 1 b, artikel 2, stk. 1 indledningen og litra d, og artikel 3 i EØF-Rådets forordning nr. 3 om vandrende arbejdstageres sociale sikring (De Europæiske Fællesskabers Tidende af 16. 12. 1958, s. 561 f) omfatter også national lovgivning om ydelser til efterladte ved for tidligt indtrædende dødsfald, selv om denne lovgivning er trådt i kraft senere end forordning nr. 3, og selv om den ikke er blevet meddelt.

2.a) Forordningens artikel 28 finder kun anvendelse, hvis det drejer sig om den i artikel 27 omhandlede erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af retten til ydelse.

b) Disse bestemmelser er anvendelige på en lovgivning, som ikke gør ydelsernes størrelse afhængig af forsikringstidsrummet.

c) Disse bestemmelser er kun anvendelige i det omfang, forordningerne gør det muligt at sikre de pågældende ydelser, der mindst svarer til summen af de ydelser, som de har ret til i hvert land i henhold til den for dem gældende lovgivning, når der bortses fra EØF-Rådets forordning nr. 3 og nr. 130.

3. Når det inden for rammerne af forordning nr. 3, artikel 27 og 28 drejer sig om en enkepension ydet i henhold til den nederlandske lovgivning om almindelig forsikring for enker og forældreløse børn, skal forsikringsperioder tilbagelagt efter den nederlandske lov om invaliditet ligestilles med perioder, der er tilbagelagt i henhold til den nævnte lovgivning.

4. Udtrykket »allerede udbetalte ydelser« i forordning nr. 3 artikel 28, stk. 1, litra g omhandler alle ydelser, der betales i henhold til den nævnte artikel 28, stk. 1, litra e og f, uanset hvornår de er betalt.

1 — Oversat fra fransk.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Jeg foreslår følgende besvarelse af de af Centrale Raad stillede spørgsmål:

1. spørgsmål: Udtrykket »lovgivning« i artikel 1 b, i artikel 2, stk. 4 d og i artikel 3 i forordning nr. 3 omfatter den nederlandske lov om almindelig forsikring for enker og forældreløse børn (AWW).

2. spørgsmål: Bestemmelserne i forordningens artikel 28, stk. 1 b finder i medfør af forordning nr. 130, artikel 7 anvendelse på udbetalingen af enkepensioner, der ydes med hjemmel i den almindelige forsikring for enker og forældreløse børn.

3. spørgsmål: Forsikringsperioder tilbagelagt i henhold til den nederlandske lov om invaliditets-alderdoms- og efterladtesikring skal i henhold til forordning nr. 130, artikel 7 betragtes som forsikringsperioder ved anvendelsen af artikel 28, stk. 1 b i forordning nr. 3 ved udbetaling af enkepensioner, der ydes med hjemmel i den almindelige forsikring for enker og forældreløse børn.

4. spørgsmål: Bestemmelserne i artikel 28, stk. 1 g i forordning nr. 3 har permanent karakter.

Sammendrag

1. Retspleje — præjudiciel afgørelse — Domstolens kompetence — grænser (EØF-traktaten, artikel 177)

2. Fri bevægelighed for personer — vandrende arbejdstagere — forsikring — »lovgivning« i den i EØF-Rådets forordning nr. 3 forudsatte betydning — begreb

3. Fri bevægelighed for personer — vandrende arbejdstagere — forsikring — artikel 27 og 28 i EØF-Rådets forordning nr. 3 — anvendelsesbetingelser.

4. Fri bevægelighed for personer — vandrende arbejdstagere — forsikring — enkepension ydet i henhold til den nederlandske lovgivning til sikring af enker og forældreløse børn — ligestilling af de i henhold til den nederlandske lov om invaliditet tilbagelagte forsikringsperioder

(EØF-Rådets forordning nr. 3, artikel 27 og 28: EØF-Rådets forordning nr. 130, artikel 7 b)

5. Fri bevægelighed for personer — vandrende arbejdstagere — forsikring — »allerede udbetalte ydelser« i den i EØF-Rådets forordning nr. 3, artikel 28 forudsatte betydning — begreb

1. I henhold til artikel 177 er Domstolen, når den træffer præjudicielle afgørelser, kun kompetent til at udtale sig om fortolkningen af traktaten og retsakter vedtaget af Fællesskabets institutioner, men kan hverken anvende disse på et konkret forhold eller med hjemmel i denne artikel træffe afgørelse om lovligheden af en national foranstaltning.

2. Udtrykket »lovgivning« i artikel 1 b, artikel 2, stk. 1 indledningen og litra d og artikel 3 i EØF-Rådets forordning nr. 3 om vandrende arbejdstageres sociale sikring (De europæiske Fællesskabers Tidende af 16. december 1958, s. 561 f) omfatter også national lovgivning om ydelser til efterladte ved for tidligt indtrædende dødsfald, selv om denne lovgivning

er trådt i kraft senere end forordning nr. 3, og selv om den ikke er blevet med delt.

3. Artiklerne 27 og 28 i EØF-Rådets forordning nr. 3 er komplementære og skal derfor anvendes samtidigt.

   Artikel 28 i den nævnte forordning finder kun anvendelse, hvis det drejer sig om den i artikel 27 omhandlede erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af retten til ydelse.

   Disse bestemmelser er også anvendelige på en lovgivning, som ikke gør ydelsernes størrelse afhængig af forsikringstidsrummet.

   Disse bestemmelser er kun anvendelige i det omfang, forordningerne gør det muligt at sikre de pågældende ydelser, der mindst svarer til summen af de ydelser, som de har ret til i hvert land i henhold til den for dem gældende lovgivning, når der bortses fra EØF-Rådets forordning nr. 3 og nr. 130.

4. Når det inden for rammerne af forordning nr. 3, artiklerne 28 og 27 drejer sig om en enkepension ydet i henhold til den nederlandske lovgivning om almindelig forsikring for enker og forældreløse børn, skal forsikringsperioder tilbagelagt efter den nederlandske lov om invaliditet ligestilles med perioder, der er tilbagelagt i henhold til den nævnte lovgivning.

5. Udtrykket »allerede udbetalte ydelser« i forordning nr. 3, artikel 28, stk. 1, litra g omhandler alle ydelser, der betales i henhold til den nævnte artikel 28, stk. 1, litra e og f, uanset hvornår de er betalt.